

ности, кои-то му прѣчатъ отъ да ся весели въ спокойнѣ-тѣ душевнѣ тишинѣ, възбранявать го отъ да става благополученъ чрѣзъ право-то слово! За това вечъ осѣща дълбоко, че сила-та на навика е по ягка отъ най добро-то произволеніе.

Колко инакъ негли щѣше ся образова сѣдбина-та му, ако бы ималъ въ по млади-ты си години нѣкого мѣдра пріятеля, кой-то съ важнѣ кротость щѣше влива нѣкои спасителны поученія въ сърдце-то му! Явно, че той е ималъ потрѣбѣ отъ одного водача, свѣтника на живота, отъ нѣкой такъва гласъ, кой-то да го отдалечява отъ лоши-ты съдружества и да го води къмъ добродѣтелны-ты и прѣвѣсходны-ты мѣжіе. А колко-то свѣтованія взѣмаше той въ бащинѣ-тѣ си кѣщѣ, тѣхъ не можяше тогасъ да разбирае добрѣ, зашто-то е былъ лишенъ отъ опытъ на истинѣ-тѣ.

Отъ юношя-та още по неопытна и по слаба по характера влѣзва дѣвица-та въ поприще-то на живота. Колко сладостно желае тя да ся явява достолюбезна на очи-ты на благороды-ты мѣжіе, колко радостно желае да прѣдуготови на бѣдѣщыя нейнѣ съпругъ крайно-то благополучіе на живота, колко усърдно желае да стане всичко за него и за чяда-та ѣ! Нѣ на тоя движимый отъ страсти-ты на гызданія-та и на новости-ты свѣтъ, на тоя движимый отъ суетны-ты искусства свѣтъ, горко! тя не може да научи искусство-то какъ трѣбва да ся украси, какъ трѣбва да угоди на по добры-ты. А родители-ти и ,